

איך הגישו הגרמנים סרטנים כשרים

למוכ"ל משרד-הדתות הישראלי

לומדת ציור בפאריס.

■ שתקנית ותיקה עוד יור, תר, מלכת-התיאטרון **חנה רון בינא**, היתה אורחתי-הכבוד בי הצגה בלתי-רגילה: מחזה מר אולתר על פולשת יצחק ורייב קה, שהוצג בכיתה ב' של בית-הספר תל-נורדוי בצפון תל-אביב. נכדתה של **רויבינא**, מאיה, בתה של **אילנה רון בינא**, גילמה תפקיד בהצגה.

■ המבקרים בשגרירות יש-ראל בפאריס צריכים לעבור בדיקות מדוקדקות על-ידי אנשי-הביטחון. לפני כמה ימים באו לבקר בשגרירות עיתונאי מעריב, **יוכל אליצור** ורואה-

שלו, למכוניתו, מצא על שימ" שת ריכבו דו"ח חגייה.

■ בערכי-הראיונות טנדודו, שאותו מנחה **דרור טופז**, הת-ראיון המהפנט **אבישורם דרורי**, שהתנפל בשצף-קצף על פרופסור **מוריס קרייניץ** האזן קרא לו בשם "נוכל", וטען כי הפרופסור היה רופא בקיבוץ רביבים בעת שהוא עצמו הירצה שם על היסנווה. קליינאהאן, כך אמר דרורי, בא לכל הרצאותיו, למד, שאל שא-לות ונהג לרשום את דבריו מי-להיבמלה. "אבל אני לא יכול להילחם בו" אמר דרורי, "הוא כמו גילגל. אתה תוקף אותו מצד אחד, והוא מתחמק לכל

תנו יחד יכולנו לחבר רשימה די מרשימה" הגיב על כך מייד מתי גולן, בתמיכת אשד: "ניקה פשוט את רשימת חברי אגודת העיתונאים!"

■ לעיתונאים יש פרוטקט ציה אצל החברה קדישא. זאת הסתבר מסיפורו של העיתונאי **אריה אבנרי**, שסיפר בתוכ-נית הרדיו מאחורי הכותרת שבי עריכת **משה טימור** כי בי שעתו טיפל בנושא ההלוואות, שהילוחה החברה קדישא לי-מסד"ל. כשטימור לחברה קדי-שא עלימנת לברר אי-אלה פר-טים, הוסבר לו, לדבריו, שאם לא יירד מהנושא לא ייקבר כי חלקה השמורה לעיתונאים כי

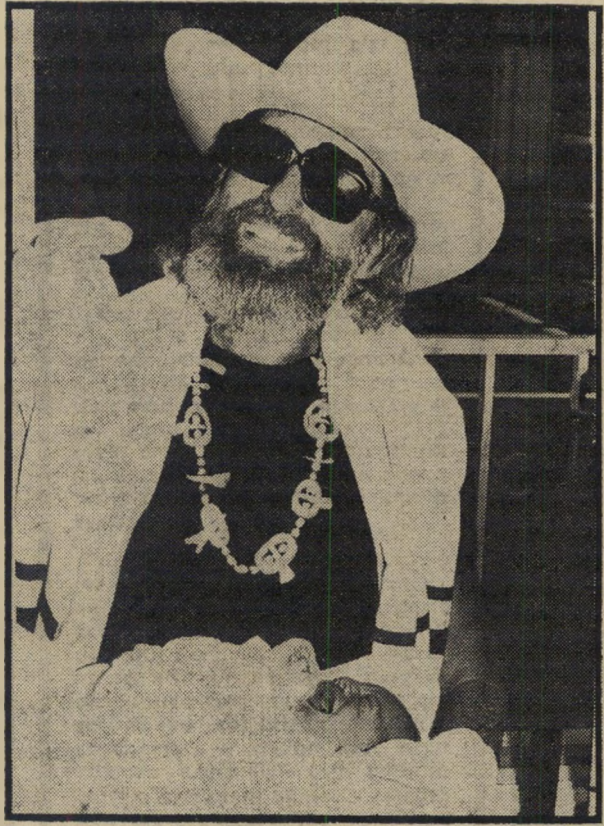
■ מנכ"ל משרד-הדתות, **ד"ר גלס**, היה אורחו של הסנאט המערבי-ברליני. גלס, שהוא שומר-מיצות אדוק, הוזר מן באחד הימים לארוחה הגי-גית שנערכה לכבודו. מתוך זהירות ביקש לברר תחילה מה מכיל התפריט. ראשי-הטבח הס-ביר לו, במאור-פנים, כי הוכנה לכבודו ארוחה כשרה למהד-רין, הכוללת: מרק צב, סרט-נים ובשר צב. הארוחה הנוכח-הסביר במבוכה כי לא יוכל להשתתף בארוחה. הפקיד נד-הם ואמר לגלס, "אבל מדוע? הרי באופן מיוחד הקפדנו שלא לכלול בארוחה בשר הזיר!" גלס נאלץ לתת לשרי-הטבח שי-

הוא אביו של שי אושרוב (השמאלי בתמונה משמאל) שלפני 10 שנים, כילו בן 5, כיכב בסיטו של אורי זוהר, "שלושה ימים וילד". הסנדק לבנו הקטן של אושרוב היה רפי נלסון (בתמונה למטה).

מדרך התיירים התל-אביבי, הביא השבוע בבריתו של אב-רהם אבינו בן נוסף. אושרוב, דמות ותיקה בבוהמה התל-אביבית

החשבו דן **בבלי**, הנוסע לעיר-תים בשליחות-הסברה מטעם משרד-החוץ לחו"ל. שמותיהם של השניים לא עשו רושם על אנשי-הביטחון, שטיפלו בהם כבכל האדם. כאשר החלו ה-שומרים מטפלים בבבלי, הביע אליצור את רוגונו בהערות חרי-פות, שהסתיימו בעזיבת המ-קום בזעם, בבלי לעומת זאת, שמר על קור-רוחו, חיכה עד תום הבדיקות, ורק אז אמר: "תודה, אחרי יום כזה אני מור-תר על הביקור!" והסתלק.

■ **יונה יהב**, יד ימינו של **יוסף אלמוג**, ראש עיר-ריית חיפה, שתה במסיבה כמור-יות אדירות של יין, ומיד עם סיום המסיבה נסע בחברת הבר-עיתונאי לבלות במועדון-לילה יפואי, שם המשיכו ה-שניים בשתייה. כשיצאו ממור-עדון-הלילה, שמעו במכונית את תוכנית גלי צה"ל גבר-ואשה. הם החליטו לגשת לאול-פן ולראות מיהי האשה המח-פשת חתן. כשהגיעו לאולפן אמר יונה אל תוך המיקרופון הפתוח: "מדוע את מחפ-שת חתנים בתל-אביב? בואי לחיפה, שם יש חתנים למכ-ביר!" **מוני פאר**, מנחה ה-תוכנית, שנדהם מכניסתו ה-פיתאומית של יהב, סגר את המיקרופון ומיהר להשמיע תק-ליט.

הכיוונים. באותו ראיון הדגיש המהפנט כי העולם הזה היה העיתון היחידי בארץ שכתב, מלכתחילה, כי ייתכן שאין כל קשר בין התרדמה שנפלה על **יפה סוויסה**, לבין היפנוטו של דרורי.

■ השחקנית הוותיקה בת-השיבעים פלוס, **לאה רגנית**, ממיסדות תיאטרון אהל, ש-שבק חיים לפני כמה שנים, החליטה להחליף מיקצוע. היא

בית-הקברות בנחל-תיצחק, כי אם בבית-הקברות בחולון.

■ העיתונאי **יחזקאל אדירם**, שהוא מתנדב במישר מר האורחי, נכנס באחת מתור-נויות-השמירה שלו לזיכוח עם בן-יוגו לשמירה, שטען כי המישרה הקימה את המישר האורחי כדי להתפנות לרישום דו"חות חגייה. אדירם השיב כי חוסם כי זה לא נכון, והסביר את חשיבות המישר האורחי. כש-שב העיתונאי, בתום המישרת

שלמה אושרוב

עור ארוך בדיני-כשרות. הגרמי-נים התנצלו, הזמינו את המני-כיל מייד לסעודה במיסעדה יהודית כשרה.

■ שר-הבריאות, **ויקטור שפיטוב** נאלץ לבטל את ביר-קרו הרישמי בארצות-אמריקה הדרומית, אשתו **גרטי**, המשר-משת כמזכירת סיעת מפ"ם בי-כנסת, חלתה והוכנסה לטיפול רפואי בבית-החולים. במקום בי-אמריקה הדרומית, שהה השר-מרבית הזמן בבית-החולים, אך מצא זמן להיות אורח-הכבוד בכנס של עובדי חברת סונוול. בתחילת דרכו בארץ היה שפי-טוב פועל באותה חברה.

■ הצרפתים אוהבים לצ-חוק יעל הצרפתית העילגת של שר-הביטחון **שימעון פרס**, המתעקש לדבר צרפתית כי-ראיונותיו ברדיו, בטלוויזיה ו-בעיתונות בעת שהותו בצרפת. הם מכנים אותו, "שימעון רפא-טאטר", מכיוון שהוא נוהג ל-בטא מלעיל את המילים peut être שפירושו "אולי".

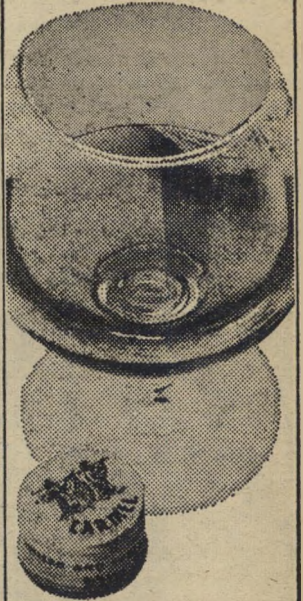
■ גם **לעזר וייצמן** יש כינוי בלתי-אחד לשר-הביט-חון. הוא מכנה אותו "שימעון שרץ".

■ באותה שעה שבה גינה הנשיא **ג'ראלד פורד** את ההדלפות בישראל, נתקיים בי-מישרת הצעירה של מיפלגת-העבודה בירושלים ויכוח על הצנזורה וההדלפות. כאשר הצ-דיק הסופר המדיני של דבר, **חגי אשר**, את הצנזורה, הת-רתח איש הארץ **מתי גולן**: "אני אספר לקהל איך אתה עוקף באופן שיטתי את הצנז-רה!" אורי אבנרי, שהסביר את תפקידו החיוני של העיתו-נאי במישרת דמוקרטית, הוסיף: "אני בטוח שכל אחד ממשר-תתפי הוויכוח יש רשימה של עיתונאים שאינו אוהב, ושלוש-

לאנשים הנכונים

777 ברנדי בינלאומי

כרמל מזרחי מיקני ראשון לציון וזכרון יעקב